

Під твоїм вікном

Іван Коваленко

Ніч тривожна і ясна,
Сад твій чарами повитий.
До твого я йду вікна,
Щоб з тобою говорити.

Темно знову у вікні,
Ти спокійно будеш спати.
Ти не знаєш, що мені
Цілу ніч отут блукати.

Ти не знаєш наяву,
В снах не бачиш в ніч казкову,
Що тобою я живу,
Кожну ніч веду розмову.

На стежках, де я ходжу,
Місяць кида срібну пряжу.
Те, що я тобі скажу,
Більш ніхто тобі не скаже.

На стежках, де я пройду,
Згине зілля зловороже.
Ті слова, що я знайду,
Більш ніхто знайти не зможе.

Та любов свою в словах
Я відкрити не посмію,
На легких твоїх слідах
Всюди квітами засію.

Зійдуть квіти, розцвітуть,
У вікно твоє заглянуть,
Дивні мрії принесуть,
Снами дивними розтануть.

Коли все затихне сном,
Спать у полі ляже вітер,

В тебе завжди під вікном
Будуть квітнуть мої квіти.

Ніч тривожна і ясна,
Сад твій чарами повитий.
Від твого я йду вікна,
Щоб страждати і творити.